

Sygn. akt III CSK 163/14

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lipca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z powództwa Towarzystwa Ubezpieczeń [...] S.A. z siedzibą w W.
przeciwko E. K.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 24 lipca 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 14 listopada 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd pierwszej instancji uwzględniając w całości powództwo oparte na art. 828 § 1 k.c., zasądził od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 136.337,13 zł. z ustawowymi odsetkami tytułem regresu ubezpieczeniowego stwierdzając, że w wyniku umowy ubezpieczenia niskiego wkładu własnego w umowach kredytowych, zawartej między stroną powodową a bankiem, z którym pozwana zawarła umowę kredytową, doszło do zapłaty przez powodowego ubezpieczyciela bankowi odszkodowania za szkodę poniesioną na skutek niespłacenia przez pozwaną kredytu i w wyniku tego wypowiedzenia przez bank umowy kredytowej.

Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z dnia 14 listopada 2013 r., uwzględniając częściowo apelację pozwanej, zmienił zaskarżony wyrok w ten tylko sposób, że obniżył zasądzoną kwotę do 117 007,55 zł., oddalając powództwo i apelację w pozostałej części.

Sąd drugiej instancji podzielił ustalenia faktyczne i ocenę prawną Sądu Okręgowego stwierdzając, że wobec zaległości w spłacie przez pozwaną rat kredytu bank skutecznie wypowiedział umowę kredytową i nie doszło - ani wprost ani w sposób dorozumiany - do cofnięcia wypowiedzenia lub do ponownego zawarcia umowy. Ponieważ na żądanie banku strona powodowa jako ubezpieczyciel wypłaciła mu odszkodowanie za szkodę wynikającą z niespłacenia kredytu przez pozwaną, na powódkę przeszło – zgodnie z art. 828 § 1 k.c. - roszczenie odszkodowawcze przeciwko pozwanej do wysokości zapłaconego odszkodowania. Uznał jedynie, że w ramach powyższej odpowiedzialności regresowej pozwana nie może ponosić odpowiedzialności za szkodę wynikającą z uchybienia przez ubezpieczyciela terminu zapłaty i dlatego odpowiednio obniżył należną kwotę.

W skardze kasacyjnej pozwana, jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, wskazała na występowanie w sprawie trzech zagadnień prawnych: 1. czy roszczenie o zwrot kredytu, powstałe w związku z przedterminowym wygaśnięciem umowy kredytowej, ma charakter

odszkodowawczy, 2. czy reguła, w myśl której w razie niezgodności pomiędzy wolą wewnętrzną składającego oświadczenie a jej zewnętrznym przejawem należy przyznać pierwszeństwo ochronie zaufania odbiorcy oświadczenia, doznaje uszczerbku w sytuacji, gdy oświadczenie składającego uznane zostało za złożone w sposób konkludentny i 3. czy możliwe jest odwołanie, za zgodą adresata, oświadczenia o wypowiedzeniu umowy, w sytuacji, gdy doszło już do wygaśnięcia tej umowy?

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przedstawione zagadnienia nie stanowią zagadnień prawnych w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt.1 k.p.c., a więc istotnych zagadnień o charakterze ogólnym, powstałych na tle wykładni lub stosowania określonego przepisu prawa, wywołujących kontrowersje i rozbieżne oceny prawne, tak poważne, że ich rozstrzygnięcie wymaga zajęcia stanowiska przez Sąd Najwyższy, koniecznego nie tylko do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy, lecz- ze względu na uniwersalny charakter zagadnienia- przydatnego także dla rozwoju judykatury (porównaj między innymi postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r. II CZ 35/01, OSNC 2002/1/11, z dnia 7 czerwca 2005 r. V CSK 3/05 i z dnia 13 lipca 2007 r. III CSK 180/07, nie publ.).

Skarżąca nie wskazała przepisów prawa, na tle których powstały przedstawione przez nią zagadnienia jak również nie przedstawiła istotnych i poważnych kontrowersji, jakie wywołują, a przede wszystkim nie wykazała, że ich rozstrzygnięcie przez Sąd Najwyższy jest konieczne do rozstrzygnięcia sprawy. Drugie i trzecie zagadnienie skarżąca zbudowała bowiem na gruncie okoliczności faktycznych nie będących okolicznościami faktycznymi rozpoznawanej sprawy, którymi Sąd Najwyższy jest związany (art. 398¹³ § 2 k.p.c.). W sprawie ustalone zostało, że nie doszło w żaden sposób- także konkludentny - do odwołania przez bank oświadczenia o wypowiedzeniu umowy kredytowej ani o zawarciu nowej umowy. Także związek z rozstrzygnięciem sprawy pierwszego zagadnienia nie został wykazany, brak jest też w tym przedmiocie jakichkolwiek ustaleń faktycznych.

W istocie rzeczy uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w znacznej mierze sprowadza się do niedopuszczalnego w skardze kasacyjnej kwestionowania ustaleń faktycznych i oceny dowodów (art. 398³ § 3 k.p.c.) oraz polemiki z oceną prawną Sądu Apelacyjnego, a przedstawione zagadnienia mają za podstawę okoliczności faktyczne, które nie znalazły się w ustaleniach faktycznych Sądów.

Biorąc wszystko to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, nie znajdując też okoliczności, które w ramach przedsądu obowiązany jest brać pod uwagę z urzędu w granicach zaskarżenia.

[aw]